

ชื่อเรื่องวิจัย	ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะปฏิบัติการพยาบาลและทัศนคติต่อวิชาชีพ ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติครั้งแรก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา	
ผู้วิจัย	นางสมศรี	ทาทาน
	นางอัมพร	ยานะ
ปีที่วิจัย	2551	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะปฏิบัติการพยาบาลและทัศนคติต่อวิชาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะปฏิบัติการพยาบาล ทัศนคติต่อวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ของการฝึกภาคปฏิบัติวิชาปฏิบัติการและเทคนิคการพยาบาล และความเกี่ยวข้องกันระหว่างปัจจัย ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกภาคปฏิบัติฯ กับทักษะปฏิบัติการพยาบาลและทัศนคติต่อวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลที่ขึ้นฝึกภาคปฏิบัติครั้งแรก โดยสำรวจข้อมูลจากนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 156 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อทักษะปฏิบัติการพยาบาลและทัศนคติต่อวิชาชีพ ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.973 สถิติที่ใช้คือความถี่ ร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (the Pearson's Product moment correlation) และไคสแควร์ (Chi-square tests)

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะปฏิบัติการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = .785$) และพบว่าปัจจัยทุกด้านมีความเกี่ยวข้องกับทักษะปฏิบัติการพยาบาลและทัศนคติต่อวิชาชีพ ($P\text{-value} = 0.000$) โดยพบว่านักศึกษาที่รับรู้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีมีผลต่อทักษะปฏิบัติการพยาบาลอยู่ในระดับมากร้อยละ 90.6 การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติร้อยละ 91.8 โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนฯ และอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติร้อยละ 92.9 อาจารย์พี่เลี้ยงร้อยละ 93.3 และความพร้อมของตนเองในการฝึกภาคปฏิบัติร้อยละ 95.2 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของการฝึกภาคปฏิบัติฯ นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับมาก (เกรด 4) รับรู้ว่ามีผลต่อทักษะปฏิบัติการพยาบาลอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 21.7 ส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพ พบว่า นักศึกษาที่รับรู้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีมีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพ ระดับมากร้อยละ 79.2 การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติร้อยละ 85.2 โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนฯ ร้อยละ 80.4 อาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติร้อยละ 80.0 อาจารย์พี่เลี้ยงร้อยละ 78.7 และความพร้อมของตนเองในการฝึกภาคปฏิบัติร้อยละ 80.6 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของการฝึกภาคปฏิบัติวิชาปฏิบัติฯ นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับมาก (เกรด 4) รับรู้ว่ามีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพระดับมาก ร้อยละ 26.7

คำสำคัญ : ทักษะปฏิบัติการพยาบาล , ทัศนคติต่อวิชาชีพ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเกมของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ดร. ปณณธร ชัชวรัตน์และ คลฤดี เพชรขว้าง

บทคัดย่อ

เยาวชนเป็นเหยื่อของเกมและก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมเพิ่มมากขึ้น จึงได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเกมของเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาร้อยละของเยาวชนที่การติดเกม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเกมของเยาวชนใน เขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจข้อมูลจาก เยาวชนช่วงอายุ 13 -18 ปี ที่มาใช้บริการร้านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านครอบครัว จำนวน 9 ข้อ ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านเพื่อนและ สิ่งแวดล้อม จำนวน 6 ข้อ ส่วนที่ 4 การเล่นเกม จำนวน 53 ข้อ ประกอบด้วย ตอนที่หนึ่ง การติดเกม จำนวน 6 ข้อ ตอนที่สอง ความรู้เกี่ยวกับการเล่นเกม จำนวน 47 ข้อ วิเคราะห์ ข้อมูลด้วย สถิติ ความถี่ และ ร้อยละ และศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเกมของเยาวชน ด้วย สถิติ Chi - square ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนการติดเกม ร้อยละ 55.5 และผู้เล่นเกมมีความรู้ เกี่ยวกับเกมถูกต้อง ในระดับมาก ร้อยละ 59.3 และระดับปานกลาง ร้อยละ 39.3 สำหรับ การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดเกม พบว่า ได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้าน ค่าใช้จ่ายของผู้เล่นเกมและปัจจัยด้านลักษณะนิสัย ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ปัจจัยด้าน ความสัมพันธ์ของครอบครัวและปัจจัยด้านการเลี้ยงดูของครอบครัว ปัจจัยด้านการติดเพื่อน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเล่นเกม และปัจจัยด้านความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับเกมมีความ เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการติดเกม (p -value = 0.000 - 0.042) มีเพียงปัจจัยด้าน ระดับการศึกษา การอาศัยของผู้เล่นเกม ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวเดือน และการได้ข้อมูลเกมออนไลน์ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการติดเกมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ (p -value = 0.087 - 0.869) จะเห็นได้ว่า ลักษณะส่วนบุคคลของเยาวชน ครอบครัว เพื่อนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการติดเกมของเยาวชน เพราะหากเยาวชนอยู่ใน ครอบครัวที่ไม่อบอุ่น อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเล่นเกม และติดเพื่อน เยาวชนก็มีโอกาสติด เกมง่ายขึ้น ถึงแม้ว่าเยาวชนเหล่านั้นจะมีความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการเล่นเกมเป็น อย่างดี ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลเยาวชน จึงควรให้ความสำคัญและตระหนักที่จะ ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังด้วยการสร้างภาคีทำงานร่วมกันในวิเคราะห์หาเหตุจูงใจในการ ติดเกมของเยาวชน และหาแนวทางแก้ไขปัญหากการติดเกมให้ตรงกับเหตุจูงใจที่แท้จริง สร้าง ความเข้มแข็งและพัฒนาการของศักยภาพของเยาวชนให้มีส่วนร่วมในการรณรงค์และแก้ไขปัญหา การติดเกม ก็น่าจะเป็นการแก้ไขปัญหาการติดเกมได้ตรงประเด็นอย่างเหมาะสมและยั่งยืน

คำสำคัญ การติดเกม ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เยาวชน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาวิทยาลัย

พยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก

ชื่อผู้วิจัย นาง สุระพรรณ พนมฤทธิ์ และ นางสาว พร บุญมี

สถานที่ปฏิบัติงาน วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา/วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก และความสัมพันธระหว่างความคิดเห็นและการปฏิบัติจริงที่มีต่อคุณภาพการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับอาจารย์ประจำของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก 25 แห่ง จำนวน 625 คน วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์และการปฏิบัติจริงในเรื่องประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา ภาวะผู้นำ การพัฒนาองค์กร วัฒนธรรมองค์กร การสนับสนุนทรัพยากร การพัฒนาฐานข้อมูล การพัฒนาบุคลากร การจัดการศึกษา การพัฒนานักศึกษา การบริการวิชาการ การวิจัย การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยสถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพ ของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ด้วยสถิติ Multiple Regression แบบ Stepwise Selection

ผลการวิจัยปรากฏว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นและการปฏิบัติจริงของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ระดับปานกลาง ที่ระดับ .111 ถึง .314 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) และ ($p < .05$) และปัจจัยที่พยากรณ์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ได้แก่ การพัฒนาองค์กร ภาวะผู้นำ การพัฒนาบุคลากร วัฒนธรรมขององค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการมีส่วนร่วมจากภายนอกโดยพยากรณ์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ร้อยละ 65 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จในการบริหารคุณภาพและการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการหากได้มีการพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ก็จะสามารถเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ การประกันคุณภาพการศึกษา ประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

บทคัดย่อ

ความรู้ การรับรู้ และ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้ปวดข้อยุงลาย (Chikungunya fever) ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

นางคลนภา หงส์ทอง, นางสาวอรัญญา นามวงศ์, นายประดิษฐ์ ชาลีเครือ,
นางสิริสุดา เตชะวิเศษ,นางสุรางคณา ไชยรินคำ,นางสาวพรพิมล อรุณรุ่งโรจน์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาร้อยละของความรู้ การรับรู้ และ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้ปวดข้อยุงลาย (Chikungunya fever) ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา และ ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่าง ความรู้ การรับรู้ กับ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้ปวดข้อยุงลาย โดยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาทุกคน ทุกชั้นปี ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 492 คน โดยดำเนินการศึกษาวิจัยตั้งแต่วันที่ โดยเก็บข้อมูลในช่วงวันที่ 1 มิถุนายน – 30 กรกฎาคม 2552 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ และ ร้อยละ และหาความสัมพันธ์ของ ความรู้ และ การรับรู้ กับ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้ปวดข้อยุงลาย โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation)

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคไข้ปวดข้อยุงลายอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยความรู้ ร้อยละ 65.67 โดยพบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่หนึ่งมีความรู้น้อยกว่าชั้นปีอื่นๆ โดยมีความรู้อยู่ในระดับต่ำ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 58.75 ทั้งนี้ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่สี่มีระดับความรู้สูงสุด คือร้อยละ 69.80 รองลงมาคือชั้นปีที่สอง ร้อยละ 68.28 และ ชั้นปีที่สาม ร้อยละ 65.85 ตามลำดับ สำหรับการรับรู้ โดยภาพรวมพบว่านักศึกษามีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง และ พบว่า มีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้ปวดข้อยุงลายอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้พบว่า ระดับความรู้ของนักศึกษาพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรค แต่ การรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=0.156$)

จากผลการวิจัยดังกล่าว ทางวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ต้องมีระบบการให้ความรู้อย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมความรู้เรื่องไข้ปวดข้อยุงลายให้กับนักศึกษาทั้งหมด และรวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันโรคในนักศึกษาพยาบาล รวมทั้งปรับปรุงระบบการเฝ้าระวังโรคโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักศึกษาภาคใต้เดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงปิดเทอม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ซึ่งจะมีโอกาสเป็นพาหะนำโรคมายังกลุ่มนักศึกษาทั่วไป

คำสำคัญ โรคไข้ปวดข้อยุงลาย, Chikungunya fever

ปัจจัยที่มีผลต่อการกลับมารักษาซ้ำของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง
ในโรงพยาบาลพะเยา

สมัยพร อาชาล

บทคัดย่อ

การวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการกลับมารักษาซ้ำของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังในโรงพยาบาลพะเยา เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกลับมารักษาซ้ำของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่รักษาในโรงพยาบาลพะเยา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่ได้รับการรักษาในโรงพยาบาลพะเยา แผนกอายุรกรรม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.634 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ SPSS และ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการกลับมารักษาซ้ำของผู้ป่วยปอดอุดกั้นเรื้อรัง ที่มีผลในด้านบวกน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 66.23รองลงมา คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการดูแลตนเอง ส่วนปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม และด้านการรักษาพยาบาล มีผลทางบวกต่อการกลับมารักษาซ้ำของโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการพยาบาล เพื่อลดการกลับมารักษาซ้ำของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

พะเยา

ชื่อเรื่องวิจัย ความมั่นคงทางอารมณ์และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่าอุปสรรค
ของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา
Emotional Stability and Adversity Quotient among Student at Boromarajonani
College of Nursing, Phayao.

ชื่อผู้วิจัย

1. นางสาวสิริรัชต์ลักษณ์ ไชยลังกา
2. นางสาวสุระพรรณ พนมฤทธิ์
3. นางสาวพร บุญมี
4. นางจรรยา แก้วใจบุญ
5. นางเฉลิมพรรณ เมฆลอย

หน่วยงาน วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา

บทคัดย่อ การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาร้อยละความมั่นคงทางอารมณ์
และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่าอุปสรรค และวิเคราะห์ความเกี่ยวข้องระหว่าง
ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
และอาจารย์ บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและเพื่อน กับความมั่นคง
ทางอารมณ์และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่าอุปสรรค กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษา
พยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พะเยา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 355 คน
รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวัดความมั่นคงทางอารมณ์ แบบสอบถามวัดความสามารถใน
การเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่าอุปสรรค แบบสอบถามวัดสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามวัด
การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบสอบถามวัดสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษา
แบบสอบถามวัดบรรยากาศการเรียนการสอน และแบบสอบถามวัดสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา
กับเพื่อน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .870, .909, .870, .816, .874, .904 และ .928 ตามลำดับ
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบไคว์สแควร์ (Chi-square test)

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความมั่นคงทางอารมณ์ ระดับปานกลางคิด
เป็น ร้อยละ 52.8 มีความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่าอุปสรรคระดับสูงคิดเป็น ร้อยละ
86.4 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษามีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงทาง
อารมณ์ (P-value = .000) และมีความเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่า
อุปสรรค (P-value = .014) ปัจจัยด้านบรรยากาศการเรียนการสอน ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่าง
นักศึกษากับเพื่อน และปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA) มีความเกี่ยวข้องกับความ
สามารถในการเผชิญปัญหาและฟื้นฝ่าอุปสรรค (P-value = .001, .000 และ .010 ตามลำดับ) และปัจจัยด้าน
ชั้นปีที่ศึกษามีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงทางอารมณ์ (P-value = .004) โดยพบว่า ชั้นปีที่ 1 มี
ความมั่นคงทางอารมณ์ระดับสูง ร้อยละ 61.2 ชั้นปีที่ 2 มีความมั่นคงทางอารมณ์ระดับสูง ร้อยละ
43.2 และชั้นปีที่ 3 มีความมั่นคงทางอารมณ์ระดับสูง ร้อยละ 37.8 แสดงให้เห็นว่าชั้นปีที่สูงขึ้นมี

ความมั่นคงทางอารมณ์ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในชั้นปีที่สูงขึ้น นักศึกษายังมีความเครียดมากขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ สถาบันการศึกษาควรมีนโยบายพัฒนาความมั่นคงทางอารมณ์และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคของนักศึกษาด้วยการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษา บรรยายการเรียนการสอน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และควรมีการศึกษาถึงสาเหตุแท้จริงที่ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่สูงขึ้นมีความมั่นคงทางอารมณ์ลดลง เพื่อนำมาวางแผนแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี

พะเยา

การเปรียบเทียบความมีคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างโรงเรียนประจำ
และโรงเรียนไปกลับ จังหวัดพะเยา

นันทิกา อนันต์ชัยพัฒนา

บทคัดย่อ

ความมีคุณค่าในตนเองเป็นลักษณะความรู้สึที่บุคคลมีต่อตนเองในทางที่ดี มีความเคารพ และยอมรับว่าตนเองมีความสำคัญ มีความสามารถและใช้ความสามารถที่มีอยู่กระทำการสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย ยอมรับนับถือตนเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความมีคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างโรงเรียนประจำ และโรงเรียนไปกลับในจังหวัดพะเยา ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2551 ซึ่งอยู่ในระหว่างการเรียนในภาคเรียนที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 348 คน โดยเป็นนักเรียนโรงเรียนประจำ 71 คน และโรงเรียนไปกลับ 277 คน (ร้อยละ 15 ของแต่ละระดับชั้น) ข้อมูลรวบรวมโดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบวัดความมีคุณค่าในตนเอง ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นัยสำคัญ และค่า T-test

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ความมีคุณค่าในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์พะเยา มีความมีคุณค่าในตนเองสูงกว่าโรงเรียนพะเยาพิทยาคม

2. ระดับชั้น มีความสัมพันธ์กับระดับความมีคุณค่าในตนเองของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยาและโรงเรียนพะเยาพิทยาคม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพศ มีความสัมพันธ์กับระดับความมีคุณค่าในตนเองของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยาและโรงเรียนพะเยาพิทยาคม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อายุ มีความสัมพันธ์กับระดับความมีคุณค่าในตนเองของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ พะเยาและโรงเรียนพะเยาพิทยาคม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัตลักษณ์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา

นางจรรยา แก้วใจบุญ

ดร. นิภา ไชยรินคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรภายในวิทยาลัยและผู้ใช้บัณฑิตในแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรภายในวิทยาลัย จำนวน 223 คน ประกอบด้วย อาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุน นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถาบัน จำนวน 72 คน ประกอบด้วย ผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ที่เลี้ยง และบุคลากรด้านสาธารณสุข รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่ออัตลักษณ์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา บุคลากรภายในวิทยาลัย เห็นว่า ด้านที่เป็นอัตลักษณ์ และมีความโดดเด่นในระดับดีขึ้นไป คือ ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ (ร้อยละ 96.9) ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ (ร้อยละ 86.1) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ท้องถิ่น (ร้อยละ 83) และด้านที่บุคลากรภายในเห็นว่ายังไม่เป็นอัตลักษณ์ของวิทยาลัย คือ ด้านงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพ (ร้อยละ 78.9)

ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ บุคลากรภายในวิทยาลัย เห็นว่า ด้านที่เป็นอัตลักษณ์และมีความโดดเด่นในระดับดีขึ้นไป คือ ด้านวิชาการ และด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ (ร้อยละ 95.5) รองลงไปคือ ด้านทักษะทางการพยาบาล (ร้อยละ 89.2) และ ด้านเอกลักษณ์บัณฑิต (ร้อยละ 85.7)

ความคิดเห็นต่ออัตลักษณ์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา ผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถาบันเห็นว่า ด้านที่เป็นอัตลักษณ์ และมีความโดดเด่นในระดับดีขึ้นไป คือ ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ (ร้อยละ 80.6) และด้านที่ผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถาบันเห็นว่ายังไม่เป็นอัตลักษณ์ของวิทยาลัย มีค่าความคิดเห็นในระดับดีขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 80 คือ ด้านการบริการวิชาการและวิชาชีพ (ร้อยละ 69.4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ท้องถิ่น (ร้อยละ 66.7) และ ด้านงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพ (ร้อยละ 55.6)

ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถาบัน เห็นว่า ด้านที่เป็นอัตลักษณ์ และมีความโดดเด่นในระดับดีขึ้นไป คือ ด้านทักษะทางการพยาบาลและจรรยาบรรณวิชาชีพ (ร้อยละ 88.9)

คำสำคัญ

อัตลักษณ์